

SJUTTONDE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 26 JULI

Läsning

2 Mos 32:15–24, 30–34

Mose steg ned från Sinai berg, och han hade med sig vittnesbördets två tavlor. Och på tavlornas båda sidor var skrivet; både på den ena sidan och på den andra var skrivet. Och tavlorna var gjorda av Gud, och skriften var Guds skrift, inristad på tavlorna.

När Josua nu hörde hur folket skrek, sade han till Mose: »Krigsrop hörs i lägret.« Men han svarade: »Det är inte segerrop som hörs, inte heller är det ett ropande som efter nederlag. Det är sång jag hör.«

När sedan Mose kom närmare lägret och fick se kalven och dansen, upptändes hans vrede, och han kastade tavlorna ifrån sig och slog sönder dem nedanför berget. Sedan tog han kalven som de hade gjort och brände den i eld och krossade den till stoft. Detta strödde han i vattnet och gav det åt Israels barn att dricka. Och Mose sade till Aron: »Vad har folket gjort dig, eftersom du har förmått dem att begå en så stor synd?«

Aron svarade: »Min herres vrede må inte upptändas. Du vet själv att detta folk är ont. De sade till mig: 'Gör oss en gud som kan gå framför oss. Ty vi vet inte vad som har hänt med denne Mose, honom som förde oss upp ur Egyptens land.' Då sade jag till dem: 'Den som har guld må ta det av sig.' Och de gav det åt mig. Och jag kastade det i elden, och så kom kalven till.«

Dagen därefter sade Mose till folket: »Ni har begått en stor synd. Jag vill nu stiga upp till Herren och se till, om jag kan bringa försoning för er synd.« Och Mose gick tillbaka till Herren och sade: »Ack, detta folk har begått en stor synd. De har gjort sig en gud av guld. Men förlåt dem nu deras synd. Vill du inte göra det, så utplåna mig ur boken som du skriver i.«

Men Herren svarade Mose: »Den som har syndat mot mig, honom skall jag utplåna ur min bok. Gå nu och för folket dit jag har sagt dig. Se, min ängel skall gå framför dig. Men när min hemsökelses dag kommer, skall jag hemsöka dem för deras synd.«

Responsoriepsalm

Ps 106:19–23 (R. 1a)

R. Tacka Herren, ty han är god
eller: Halleluja.

De gjorde en kalv vid Horeb
och tillbad en gjuten gudabild,
de bytte bort sin ära
mot bilden av en oxe som äter gräs. R.

De glömde Gud, sin frälsare,
som hade gjort så stora ting i Egypten,

så underbara verk i Hams land,
så fruktansvärda gärningar vid Röda havet. R.

Då hotade han att förgöra dem,
men Mose, den man som han hade utvalt,
trädde fram som medlare inför honom
för att avvända hans vrede,
så att den inte skulle fördärva. R.

Halleluja

Jak 1:18

V. Fadern har fött oss till liv genom sanningens ord,
till att bli den första skörd han får från dem han har skapat.

Evangelium

Matt 13:31-35

Vid den tiden sade Jesus till folket: »Himmelriket är som ett senapskorn som en man sår i sin åker. Det är det minsta av alla frön, men när det har växt upp är det större än alla örter och blir till ett träd, så att himlens fåglar kommer och bygger bo bland grenarna.«

Han använde också en annan liknelse: »Himmelriket är som en surdeg som en kvinna arbetar in i tre mått mjöl; till slut blir alltsammans syrat.«

Allt detta sade Jesus till folket i liknelser, och han talade enbart i liknelser till dem, för att det som sagts genom profeten skulle uppfyllas: *Jag skall låta min mun tala i liknelser, jag skall ropa ut vad som har varit dolt sedan världens skapelse.*

TISDAG DEN 27 JULI

S:TA MARTA, S:TA MARIA OCH S:T LASAROS

Minnesdag

Läsning

1 Joh 4:7-16

Mina kära, låt oss älska varandra, ty kärleken kommer från Gud, och den som älskar är född av Gud och känner Gud. Men den som inte älskar känner inte Gud, eftersom Gud är kärlek. Så uppenbarades Guds kärlek hos oss: han sände sin ende son till världen för att vi skulle få liv genom honom. Detta är kärleken: inte att vi har älskat Gud utan att han har älskat oss och sänt sin son som försoningsoffer för våra synder.

Mina kära, om Gud har älskat oss så, måste också vi älska varandra. Ingen har någonsin sett Gud. Men om vi älskar varandra, är Gud alltid i oss, och hans kärlek har nått sin fullhet i oss. Han har gett oss sin ande, och därför vet vi att vi förblir i honom och han i oss. Vi har sett och kan vittna om att Fadern har sänt sin son att rädda världen. Om någon bekänner att Jesus är Guds son, förblir Gud i honom och han i Gud. Och vi har lärt känna den kärlek som Gud har till oss och tror på den. Gud är kärlek, och den som förblir i kärleken förblir i Gud och Gud i honom.

Responsoriepsalm

Ps 34:2–11 (R. 2a el. 9a)

R. Jag vill alltid prisa Herren

eller: Smaka och se att Herren är god.

Jag vill alltid prisa Herren,

hans lov skall ständigt vara i min mun.

Min själ skall berömma sig av Herren,

de ödmjuka skall höra det och glädja sig. R.

Lova med mig Herren,

låt oss med varandra upphöja hans namn.

Jag sökte Herren, och han svarade mig,

och räddade mig ur all min förskräckelse. R.

De som skådar upp till honom strålar av fröjd,

och deras ansikten behöver inte rodna av blygsel.

Här är en betryckt som ropade, och Herren hörde honom

och räddade honom ur all hans nöd. R.

Herrens ängel beskyddar dem som fruktar honom,

och han befriar dem.

Smaka och se att Herren är god.

Salig är den som tar sin tillflykt till honom. R.

Frukta Herren, ni hans heliga,

ty de som fruktar honom lider ingen brist.

Unga lejon lider nöd och hungrar,

men de som söker Herren

lider inte brist på något gott. R.

Halleluja

Joh 8:12

V. Jag är världens ljus, säger Herren.

Den som följer mig skall ha livets ljus.

Evangelium

Joh 11:19–27

Många judar hade kommit ut till Marta och Maria för att trösta dem i sorgen över brodern. När Marta hörde att Jesus var på väg, gick hon och mötte honom. Men Maria satt kvar hemma. Marta sade till Jesus: »Herre, om du hade varit här, hade min bror inte dött. Men jag vet ändå att Gud skall ge dig vad du än ber honom om.« Jesus sade: »Din bror kommer att uppstå.« Marta svarade: »Jag vet att han skall uppstå vid uppståndelsen på den sista dagen.« Då sade Jesus till henne: »Jag är uppståndelsen och livet. Den som tror på mig skall leva om han än dör, och den som lever och tror på mig skall aldrig någonsin dö. Tror du detta?« Hon svarade: »Ja,

herre, jag tror att du är Messias, Guds son, han som skulle komma hit till världen.»

eller:

Evangelium

Luk 10:38–42

Vid den tiden gick Jesus in i en by, och en kvinna som hette Marta bjöd honom hem till sig. Hon hade en syster vid namn Maria, som satte sig vid Herrens fötter och lyssnade till hans ord. Men Marta tänkte på allt hon hade att ordna med. Hon kom och ställde sig framför Jesus och sade: »Herre, bryr du dig inte om att min syster låter mig ensam ordna med allt? Säg åt henne att hjälpa till.« Herren svarade henne: »Marta, Marta, du gör dig bekymmer och oroar dig för så mycket, fast bara en sak behövs. Maria har valt det som är bäst och det skall inte tas ifrån henne.«

ONSDAG DEN 28 JULI

Läsning

2 Mos 34:29–35

Mose steg ned från Sinai berg, och han hade vittnesbördets två tavlor med sig. Han visste inte att sitt ansiktes hy hade blivit strålande av att han hade talat med Gud. Och när Aron och alla Israels barn såg hur Moses ansiktes hy strålade, var de rädda för att komma nära honom. Men Mose ropade till dem. Då vände Aron och menighetens alla hövdingar tillbaka till honom, och Mose talade till dem. Därefter kom alla Israels barn fram till honom, och han gav dem alla de bud som Herren hade förkunnat för honom på Sinai berg. Och när Mose hade slutat sitt tal till dem, hängde han en slöja för sitt ansikte. Men så ofta Mose skulle träda inför Herrens ansikte för att tala med honom, lade han av slöjan, tills han åter gick ut. Och sedan han hade kommit ut, förkunnade han för Israels barn det som hade blivit honom befallt. Då såg Israels barn varje gång hur Moses ansiktes hy strålade, och Mose hängde då åter slöjan över sitt ansikte, tills han ånyo skulle gå in för att tala med honom.

Responsoriepsalm

Ps 99:5–7, 9 (R. jfr 9c)

R. Helig är Herren vår Gud.

Upphöj Herren, vår Gud,
och tillbed vid hans fotapall.
Ty han är helig. R.

Mose och Aron var bland hans präster
och Samuel bland dem som åkallade hans namn;
de ropade till Herren, och han svarade. R.

Han talade till dem i molnstoden.
De höll hans vittnesbörd
och den lag som han gav dem. R.

Upphöj Herren, vår Gud,
och tillbed inför hans heliga berg.
Ty Herren, vår Gud, är helig. R.

Halleluja

Joh 15:15b

V. Jag kallar er vänner, säger Herren,
ty jag har låtit er veta
allt vad jag har hört av min fader.

Evangelium

Matt 13:44–46

Vid den tiden sade Jesus till folket: »Himmelriket är som en skatt som ligger gömd i en åker. En man hittar den och gömmer den igen, och i sin glädje går han och säljer allt han äger och köper åkern.

Med himmelriket är det också som när en köpman söker efter fina pärlor. Om han hittar en dyrbar pärla, går han och säljer allt han äger och köper den.«

TORSDAG DEN 29 JULI

Läsning

2 Mos 40:16–21, 34–38

Mose gjorde i alla avseenden så som Herren hade befallt honom. Så blev då tabernaklet uppsatt i första månaden av andra året, på första dagen i månaden. Då satte Mose upp tabernaklet. Han lade ut dess fotstycken, ställde fast dess bräder, sköt in dess tvärstänger och satte upp dess stolpar. Och han bredde täcket över tabernaklet och lade ovanpå täcket dess överdrag, allt så som Herren hade befallt Mose. Och han tog vittnesbördet och lade det in i arken och satte stängerna på arken. Och han satte nådastolen ovanpå arken. Sedan förde han arken in i tabernaklet och satte upp förlåten som skulle hänga framför arken och hängde så för vittnesbördets ark, allt så som Herren hade befallt Mose.

Då övertäckte molnskyn uppenbarelsetältet, och Herrens härlighet uppfyllde tabernaklet. Och Mose kunde inte gå in i uppenbarelsetältet, eftersom molnskyn vilade över det och Herrens härlighet uppfyllde tabernaklet. Och så ofta molnskyn höjde sig från tabernaklet, bröt Israels barn upp. Så gjorde de under hela sin vandring. Men så länge molnskyn inte höjde sig, bröt de inte upp utan stannade ända till den dag då den åter höjde sig. Ty Herrens molnsky vilade om dagen över tabernaklet, och om natten var eld i den. Så var det inför alla Israels barns ögon under hela deras vandring.

Responsoriepsalm

Ps 84:3–5, 6a, 8a, 11 (R. 2)

R. Hur ljuvlig är inte din boning, Herre Sebaot!

Min själ längtar och trängtar
efter Herrens gårdar,
min själ och min kropp jublar mot levande Gud. R.

Ty sparven har funnit ett hus
och svalan ett bo åt sig,
där hon kan lägga sina ungar:
dina altaren, Herre Sebaot,
min konung och min Gud. R.

Saliga de som bor i ditt hus,
de lovar dig ständigt.
Saliga de människor som finner sin kraft i dig,
deras kraft växer till mer och mer. R.

Ty en dag i dina gårdar
är bättre än tusen andra,
jag vill hellre vakta dörren i min Guds hus
än vistas i de gudlösas hyddor. R.

Halleluja

Jfr Apg 16:14b

V. Herre, öppna våra hjärtan,
så att vi lyssnar till Jesu Kristi ord.

Evangelium

Matt 13:47–53

Vid den tiden sade Jesus till folket: »Med himmelriket är det också som när man lägger ut ett nät i sjön och får fisk av alla slag i det. När det är fullt drar man upp det på stranden och sätter sig ner och samlar den goda fisken i korgar och kastar bort den dåliga. Så skall det bli vid världens slut. Änglarna skall gå ut och skilja de onda från de rättfärdiga och kasta dem i den brinnande ugnen. Där skall man gråta och skära tänder. Har ni förstått allt detta?» — »Ja«, svarade de, och då sade han: »Varje skriftlärd som har blivit himmelrikets lärjunge är alltså som en välbärgad man som ur sitt förråd kan ta fram både nytt och gammalt.« När Jesus hade avslutat sina liknelser, lämnade han trakten.

FREDAG DEN 30 JULI

Läsning

3 Mos 23:1, 4–11, 15–16, 27, 34b–37

Herren talade till Mose och sade: »Dessa är Herrens högtider, de heliga sammankomster som ni skall utlysa på bestämda tider: I första månaden, på fjortonde dagen i månaden, vid aftontiden, är Herrens påsk. Och på femtonde dagen i samma månad är Herrens osyrade bröds högtid. Då skall ni äta osyrat bröd, i sju dagar. På den första dagen skall ni hålla en helig sammankomst. Ingen arbetssyssla

skall ni då göra. Och ni skall offra eldsoffer åt Herren i sju dagar. På den sjunde dagen skall åter hållas en helig sammankomst. Ingen arbetssyssla skall ni då göra.

Tala till Israels barn och säg till dem: 'När ni kommer in i det land som jag vill ge er och ni bärgar in dess skörd, då skall ni bära till prästen den kärve som är förstlingen av er skörd. Och den kärven skall han vifta inför Herrens ansikte, för att ni må bli välbehagliga. Dagen efter sabbaten skall prästen vifta den.

Sedan skall ni räkna sju fulla veckor från dagen efter sabbaten, från den dag då ni bar fram viftofferskärven. Femtio dagar skall ni räkna intill dagen efter den sjunde sabbaten. Då skall ni bära fram ett offer av den nya grödan åt Herren.

Men på tionde dagen i samma sjunde månad är försoningsdagen. Då skall ni hålla en helig sammankomst, och ni skall då spåka er. Och ni skall offra eldsoffer åt Herren.

På femtonde dagen i samma sjunde månad är Herrens lövhyddohögtid, i sju dagar. På den första dagen skall man hålla en helig sammankomst. Ingen arbetssyssla skall ni då göra. I sju dagar skall ni offra eldsoffer åt Herren. På den åttonde dagen skall ni hålla en helig sammankomst och skall offra eldsoffer åt Herren. Då är högtidsförsamling. Ingen arbetssyssla skall ni då göra.

Dessa är Herrens högtider, vilka ni skall utlysa som heliga sammankomster och på vilka ni skall offra eldsoffer åt Herren, brännoffer och spisoffer, slaktoffer och drickoffer, varje dag de för den dagen bestämda offren.' »

Responsoriepsalm

Ps 81:3–6b, 10–11b (R. 2a)

R. Höj glädjerop till Gud, vår starkhet.

Stäm upp lovsång och slå på pukor,
spela på välklingande lyror och på harpor.
Stöt i basun vid nymånaden,
vid fullmånen, på vår högtidsdag. R.

Ty detta är en stadga för Israel,
en lag från Jakobs Gud.
Detta gav han Josef i befallning,
när han drog ut mot Egypten. R.

Hos dig skall inte finnas någon annan gud,
du skall inte tillbe någon främmande gud.
Jag är Herren, din Gud,
som har fört dig upp ur Egypten. R.

Halleluja

1 Pet 1:25

V. Herrens ord består i evighet.
Det är detta ord som har förkunnats för er.

Evangelium

Matt 13:54–58

Vid den tiden kom Jesus till sin hemstad, och där undervisade han i synagogan, så att man häpnade och sade: »Varifrån kommer den mannens visdom och underverk? Är det inte snickarens son? Heter inte hans mor Maria och hans bröder Jakob och Josef och Simon och Judas? Och bor inte alla hans systrar här hos oss? Varifrån har han då allt detta?» Så blev han en stötesten för dem. Men Jesus sade till dem: »En profet blir ringaktad bara i sin hemstad och i sitt hem.« Och han gjorde inte många underverk där, eftersom de inte ville tro.

LÖRDAG DEN 31 JULI

Läsning

3 Mos 25:1, 8–17

Herren talade till Mose på Sinai berg och sade: »Du skall räkna sju årsveckor, det är sju gånger sju år, så att tiden för de sju årsveckorna blir fyrtionio år. Då skall du i sjunde månaden, på tionde dagen i månaden, låta blåsa i larmbasun. På försoningsdagen skall ni blåsa i basun över hela ert land. Och ni skall helga det femtionde året och utropa frihet i landet för alla dess inbyggare. Det skall vara ett jubelår för er. Var och en av er skall då återfå sin arvsbesittning, var och en av er skall återfå sin släktegendom. Ett jubelår skall detta femtionde år vara för er. Då skall ni inte så något, och vad som då växer upp av spillsäden skall ni inte skörda, och ni skall då inte bärga era oskurna vinträd. Ty det är ett jubelår; heligt skall det vara för er. Från själva marken skall ni hämta er föda, av dess avkastning.

Under ett sådant jubelår skall var och en av er återfå sin arvsbesittning. Om ni alltså säljer något åt er nästa eller köper något av er nästa, skall ni inte göra varandra orätt: efter antalet år från jubelåret skall du betala din nästa, efter antalet årsgrödor skall han få betalning av dig. Alltefter som åren är fler skall du betala högre pris, och alltefter som åren är färre skall du betala lägre pris. Ty ett visst antal grödor är det han säljer till dig. Ni skall inte göra varandra orätt, du skall frukta din Gud. Ty jag är Herren, er Gud.«

Responsoriepsalm

Ps 67:2–3, 5, 7–8 (R. 4)

R. Folken skall tacka dig, o Gud, alla folk skall tacka dig.

Gud vare oss nådig och välsigne oss,
må han låta sitt ansikte lysa och ledsaga oss,
så att man på jorden lär känna hans väg,
bland alla hedningar hans frälsning. R.

Folkslagen skall glädja sig och jubla,
ty du dömer folken rätt,
och du leder folkslagen på jorden. R.

Jorden har givit sin gröda.
Må Gud, vår Gud, välsigna oss.
Må Gud välsigna oss

och alla jordens ändar frukta honom. R.

Halleluja

Matt 5:10

V. Saliga de som förföljs för rättfärdighetens skull,
dem hör himmelriket till.

Evangelium

Matt 14:1-12

Vid den tiden fick tetrarken Herodes höra talas om Jesus, och han sade till sina tjänare: »Det är Johannes döparen. Han har uppstått från de döda, och därför kan sådana krafter verka genom honom.«

Det var så att Herodes hade låtit gripa Johannes och slå honom i bojar och sätta honom i fängelse. Anledningen var Herodias, hans bror Filippos hustru. Johannes hade nämligen sagt till honom: »Det är inte tillåtet för dig att leva ihop med henne.« Herodes ville döda honom men vågade inte för folket, som menade att Johannes var en profet. Men när Herodes firade sin födelsedag, dansade Herodias dotter inför sällskapet och gjorde honom så förtjust att han med ed lovade att ge henne vad hon än begärde. På uppmaning av sin mor sade hon: »Låt mig genast få Johannes döparens huvud på ett fat.« Kungen blev bedrövad, men för edens och gästernas skull befallde han att hon skulle få det, och han lät halshugga Johannes i fängelset. Man bar in huvudet på ett fat och gav det till flickan, och hon bar det till sin mor. Johannes lärjungar kom dit och hämtade hans döda kropp och begravde den. Sedan gick de och berättade för Jesus vad som hade hänt.

ARTONDE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 1 AUGUSTI

Första läsningen

2 Mos 16:2-4, 12-15

Hela menigheten knotade mot Mose och Aron i öknen och sade: »Om vi ändå hade fått dö för Herrens hand i Egypten, där vi satt vid köttgrytorna och där brödet räckte till för oss. Ni har fört oss hit ut i öknen för att alla vi som är samlade här skall svälta ihjäl!«

Då sade Herren till Mose: »Jag skall låta det regna mat till er från himlen, så att folket varje dag kan gå ut och samla så mycket de behöver. Då kan jag sätta dem på prov och se om de rättar sig efter mina anvisningar eller inte.

Jag har hört israeliternas knot. Säg till dem: Mellan skymning och mörker skall ni få kött att äta, och i morgon bitti skall ni få så mycket bröd ni behöver. Då skall ni inse att jag är Herren, er Gud.«

Den kvällen kom det vaktlar i sådan mängd att de täckte hela lägret, och på morgonen låg det dagg runt omkring lägret. När daggen hade torkat låg det ute i öknen något tunt och frasigt, tunt som rimfrost på marken. Och när israeliterna såg det frågade de varandra: »Vad är det här?« eftersom de inte visste vad det var. Mose sade till dem: »Det är den mat som Herren ger er att äta.«

Responsoriepsalm

Ps 78:3-4, 23-25, 54 (R. jfr 24b)

*När responsoriepsalmen sjungs så används texten i **Cecilia 651**. När den läses används följande text:*

R. Han sände dem föda och de blev mätta.

Vad vi har hört och lärt känna,
vad våra fäder berättade för oss,
vill vi inte dölja för våra barn.
Vi skall berätta för kommande slakten
om Herrens ära och hans makt
och om de under han gjort. R.

Han gav sin befallning åt molnen därovan
och öppnade himlens dörrar,
han lät manna regna över dem,
säd från himlen gav han dem. R.

Människor fick äta änglars bröd.
Han sände dem föda och de blev mätta.
Han förde dem till sitt heliga land,
till det berg som han själv gjort till sitt. R.

Andra läsningen

Ef 4:17, 20b–24

Jag besvär er för Herrens skull: lev inte längre som hedningarna. Ni har lärt känna Kristus — såvida ni nu har hört om honom och undervisats om honom efter den sanning som finns hos Jesus. Därför skall ni sluta leva som förut; ni skall lägga av er den gamla människan, som går under, bedragen av sina begär. Se till att ni förnyas i ande och förstånd och att ni klär er i den nya människan, som har skapats efter Guds bild, med den rättfärdighet och den helighet som hör sanningen till.

Halleluja

Matt 4:4b

V. Människan skall inte leva bara av bröd
utan av varje ord som utgår ur Guds mun.

Evangelium

Joh 6:24–35

När folket upptäckte att Jesus inte var på platsen där man hade ätit brödet och inte heller hans lärjungar steg de i båtarna och for över till Kafarnaum för att leta efter Jesus. De fann honom där på andra sidan sjön och frågade honom: »Rabbi, när kom du hit?» Jesus svarade: »Sannerligen, jag säger er: ni söker inte efter mig därför att ni har fått se tecken utan därför att ni åt av bröden och blev mätta. Arbeta inte för den föda som är förgänglig utan för den föda som består och skänker evigt liv och som Människosonen skall ge er. Ty på honom har Fadern, Gud själv, satt sitt sigill.» De frågade då: »Vad skall vi göra för att utföra Guds verk?» Jesus svarade: »Detta är

Guds verk: att ni tror på honom som han har sänt.« De sade: »Vilket tecken vill du göra, så att vi kan se det och tro på dig? Vad kan du utföra? Våra fäder åt mannat i öknen, så som det står skrivet: *Han gav dem bröd från himlen att äta.*« Jesus svarade: »Sannerligen, jag säger er: Mose gav er inte brödet från himlen, men min fader ger er det sanna brödet från himlen. Guds bröd är det bröd som kommer ner från himlen och ger världen liv.«

De bad honom då: »Herre, ge oss alltid det brödet.« Jesus svarade: »Jag är livets bröd. Den som kommer till mig skall aldrig hungra, och den som tror på mig skall aldrig någonsin törsta.«